

bliver nedsat med en Brokffilling pr. \mathcal{R} , men paa Salget til den enkelte Konsument udøver det ikke denne Virkning, thi af den Brokffilling, som Kjøbmanden faar Varen billigere, vil Konsumenten ikke komme til at nyde Fordel. Derfor ville de Herrer se, at det er et Hensyn, som man maa tage, at, naar man foretager saadanne Nedsættelser, maa de have en vis Betydning, hvilket ogsaa følger af, at vi ikke hvert Aar kommer til at revidere Toldtarifsen, men det er noget, som maa ske med større Mellemlum, for at Hændelen kan have en vis Fasthed. Vi maa altsaa bestræbe os for, at Revisionen kan have en saadan Betydning, at vi virkelig kunne komme fremad imod det Maal, som vi dog i det Hele stræbe at nærme os, nemlig den virkelige Frihandel. Dette har altsaa været de Hovedtanke, som igjennem det foreliggende Lovudkast ere søgte fyldestgjorte.

Der er ved Siden deraf nogle visse andre Formaal, som de Herrer ogsaa ville finde mange Exempler paa, at man har stræbt at naa. Det er saaledes en større Simplicitet i Tarifieringen, hvorved denne bliver mere retfærdig og navnlig mere ligelig ved de forskellige Toldsteder. Det vil erindres, at vi efter vor hele Toldforfatning have en stor Mængde Toldsteder; Varerne kunne fortoldes paa mange forskellige Punkter i Landet, og naar man altsaa har en Tarif, der er udbredt i særdeles mange Positioner, bliver det meget ofte vanskeligt for det praktiske Toldvæsen paa det enkelte Sted at skjøne, om en Vare henhører til den ene eller til den anden Position, men Folgen deraf bliver, at den samme Vare kan fortoldes paa forskellige Maade paa de forskellige Toldsteder, hvilket bliver til Skade for Hændelsomsætningen i Landet. Dernæst er der en Mængde mindre betydelige Forbedringer, som man har stræbt at indføre. Resultatet af det Hele viser sig, om jeg saa maa sige, i ydre Henseende derigjennem, at der har fundet en betydelig Indskrænkning Sted i Tarifpositionerne. Den nuværende Tarif gjorde allerede en særdeles stærk Reduktion i den Henseende, men den beholdt dog endnu 281 Tarifpositioner, hvoraf 62 vare toldfri, og altsaa vare 219 toldpligtige.

Det nu foreliggende Forslag har indskrænket Positionernes Antal til 181, og af disse ere 63 toldfri, saaledes at der altsaa kun bliver 118 Positioner tilbage, der ere toldpligtige. Af disse 118 toldpligtige Positioner vil man finde, at kun 36 ere foreslaaede at beholde den samme Told, som de hidtil have havt; at der er 19 Positioner, hvori man har foreslaaet Toldforhøielse, og at man med Hensyn til hele den øvrige Mængde, altsaa over 60, har foreslaaet Nedsættelse i Tolden, samt at denne Nedsættelse i Almindelighed bevæger sig mellem Fjerdedelen og Halvdelen af den nuværende Told; der er Exempler baade paa mere og mindre, men de fleste af dem bevæge sig mellem disse Tal. De Herrer ville fremdeles finde, at de Positioner, som ere ansatte til Forhøielse, ikke ere de, som give os det største Udbytte. Det er navnlig ikke Suffer og ikke Kaffe eller den dermed i Forbindelse staaende Sikorie, som er en meget vigtig Position i vor nuværende Toldtarif, men det er derimod saadanne Varer, som egentlig mere maa regnes til Luxusartikler, saaledes som for Ex. Vin, Tobak og The, foruden Spisevarer — det vil sige de finere Spisevarer, Syltetøier og den Slags Ting — hvorpaa Forsøgelsen kommer til at hvile. Dernæst vil man finde, at der er nogle enkelte andre Artikler, som ogsaa have faaet en Forsøgelse, ikke fordi man i og for sig vil beskætte dem høiere, men fordi det har været rigtigt at sætte dem lidt høiere for at bevare det rette Forhold til andre Tarifpositioner. — Det finansielle Udbytte af hele denne Forandring er følgende: Naar man gaar ud fra, at den Indførsel, som gjennemsnitsvis har fundet Sted i de sidste 5 Aar, ogsaa kan forventes i de næste, ville de Nedsættelser i Toldsatserne, som ere bragte i Forslag i dette Lovforslag, give en Mindreindtægt for Statskassen af henved 600,000 Rb. aarlig, og de Forhøielser, som ere bragte i Forslag, ville give en forhøiet Indtægt af henved 300,000 Rb. Der bliver altsaa ved denne Forandring i det Hele taget et Afslag i Tolden af 300,000 Rb., og disse Penge maa vi se at faa erstattede gennem de andre Skattelove, som ville foreligge til Forhandling.